

Liturgie voor zondag 4 februari om 16.30 uur.

Ds. Jacco van der Vecht te Veendam

Mededelingen

Votum en groet

GKB Psalm 146: 1, 7, 8

1

Ik wil zingen al mijn dagen:
Halleluja, prijs de HEER.
Psalm en lied, Hem opgedragen,
zal ik wijden aan zijn eer.
Juich, mijn ziel, in God verblijd,
heel uw aardse levenstijd.

7

't Is de HEER, die vreemdelingen
met een wakend oog beschouwt,
die in alle rechtsgedingen
wees en weduwe behoudt.
Maar de bozen dwalen om,
want God maakt hun wegen krom.

8

't Is de HEER van alle HEREN
Sions Koning, groot in macht,
die voor eeuwig zal regeren
tot het laatste nageslacht.
Sion, zing uw God ter eer.
Halleluja, loof de HEER.

Gebed

DNP Psalm 103: 1, 3, 4

1

Lof aan de HEER voor al zijn zegeningen.
Prijs Hem, mijn ziel, blijf dankbaar voor Hem zingen.
Onthoud hoe goed Hij voor je is geweest.
Hij doet niets liever dan je schuld vergeven.
Wanneer de dood dreigt, redt de HEER je leven.
Hij is het die van ziekte je geneest.

3

De HEER blijft ons met liefde overladen.
Bewogen is zijn hart en vol genade.
Groot is zijn trouw, immens geduld heeft Hij.
Hij laat ons niet voor elke zonde boeten,
straft niet zo zwaar als eigenlijk zou moeten.
Hij blijft niet boos, zijn woede gaat voorbij.

- 4 De HEER is goed voor wie in Hem geloven;
zijn trouw gaat zelfs de blauwe lucht te boven.
Hij werpt de zonden ver bij zich vandaan.
Hij troost ons met zijn vaderlijke zorgen.
Wij, zwakke mensen, zijn bij Hem geborgen;
Hij weet dat wij uit aarde zijn ontstaan.

Lezing – Johannes 7: 37 – 39

³⁷ Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: ‘Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken!’ ³⁸ “Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft,” zo zegt de Schrift.’ ³⁹ Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven.

Lezing – Johannes 8: 1 – 11

¹ Jezus ging naar de Olijfberg, ² en vroeg in de morgen was Hij weer in de tempel. Het hele volk kwam naar Hem toe, Hij ging zitten en gaf hun onderricht. ³ Toen brachten de schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw bij Hem die op overspel betrappt was. Ze zetten haar in het midden en ⁴ zeiden tegen Jezus: ‘Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt toen ze overspel pleegde.’ ⁵ Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt U daarvan?’ ⁶ Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen, om te zien of ze Hem konden aanklagen. Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond. ⁷ Toen ze bleven aandringen, richtte Hij zich op en zei: ‘Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.’ ⁸ Hij bukte zich weer en schreef op de grond. ⁹ Toen ze dat hoorden gingen ze weg, een voor een, de oudsten het eerst, en ze lieten Hem alleen, met de vrouw die in het midden stond. ¹⁰ Jezus richtte zich op en vroeg haar: ‘Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?’ ¹¹ ‘Niemand, Heer,’ zei ze. ‘Ik veroordeel u ook niet,’ zei Jezus. ‘Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.’

DNP 78: 1, 2

- 1 Luister, mijn volk, naar mijn doordachte woorden,
naar wat wij eens van onze ouders hoorden.
Wij mogen het verleden niet vergeten;
laat aan je kinderen Gods daden weten.
Vertel het door, vertel het nageslacht
wat Hij gedaan heeft door zijn grote kracht.

- 2 Hij gaf zijn volk een richtlijn voor het leven
en Hij gebod die woorden door te geven.
Zo zou elk kind dat daarna werd geboren
zijn grote daden en beloften horen.
Dan zouden zij vertrouwen op hun God;
dan hielden zij zich trouw aan zijn gebod.

Preek

Opw. 688

Genade zo groot,
aan mij die het niet verdient,
liet Christus zijn liefde zien,
want Hij kocht mij vrij.

Liefde zo groot,
die standhield tot in de dood,
schonk in de diepste nood
vergeving aan mij.

Genade zo groot,
de schuld die ik voor Hem leg,
wast Hij geduldig weg;
zijn bloed reinigt mij.

Liefde zo groot,
wiens kracht onverslaanbaar is,
verdrijft elke duisternis;
nu zijn wij vrij.

En al wat ik heb,
leg ik voor Hem neer,
mijn verlosser en heer,
die mij liefheeft.

En al wat ik heb,
leg ik voor Hem neer,
mijn verlosser en heer,
die mij liefheeft.

Gebed

GKB 176: 1

'k Geloof in God, de Vader, die uit niets
geschapen heeft zijn hemelwoning,
almachtig in het leven riep
de aarde met de mens als koning.
God die met kracht in eeuwigheid
regeert door zijn voorzienigheid,
zal aan zijn vaderhand mij leiden
met trouw in voor- en tegenspoed,
om Christus' wil mij veilig weiden,
zoals een goede herder doet.

Apostolische geloofsbelijdenis art. 1 – 7

GKB 176: 5

'k Geloof in God, de Heilige Geest, die troost
en hoop aan Christus' kerk wil geven.

'k Geloof een kerk, die wereldwijd
verbonden is in leer en leven;
als bruid van Christus, die haar leidt,
is zij getooid met heiligheid.

'k Belijd vergeving van de zonden.
Ik weet: mijn vlees wordt opgewekt
en zal dan, met mijn ziel verbonden,
weer leven, eeuwig, onbevlekt.

Collecte Kerk en Emeritering

LB 885: 1, 2

- 1 Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader.
Er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,
die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu.

Groot is uw trouw o Heer,
groot is uw trouw o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

- 2 Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,
en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst.
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid.

Groot is uw trouw o Heer,
groot is uw trouw o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Zegen